

[Reedtz-Thott.]

nemlig meget vel tænke sig, at hvis vi her i landet blev mere indstillet på at blande vore racer, end vi er nu, f. eks. blev indstillet således, som man er i England, kunne vi måske selv få nogen gavn deraf, og at et traditionsskifte på dette område måske kunne være til gavn for dansk landbrug.

Løvrigt kan jeg på mit partis vegne tilsege dette lovforslag en velvillig behandling, idet jeg må bede om, at vi får de forhold, som jeg her har draget frem, oplyst i udvalget, og idet vi selvfølgelig er villige til at medvirke til en på dette område gavnlig lov for dansk husdyravl.

Kirkegaard: Mit parti kan tiltræde, at landbrugsministeren bemyndiges til under skiftende forhold at træffe sådanne foranstaltninger, at det såvidt muligt sikres, at vore eksportvarer, hvadenten det drejer sig om levende kreaturer eller om kød, fourage el. lign., ikke er befængt med smitsomme sygdomme. Opretholder vi ikke sådanne bestemmelser, så vil det ganske givet skade vore eksportmuligheder. Omvendt er det i lige så høj grad i landets interesse, at vi videst muligt søger at sikre, at dyr eller produkter, som indføres her til landet, heller ikke er inficeret med lignende smitsomme sygdomme; det ville jo afgjort være til skade for vor produktion.

Hvad angår enkelthederne i lovforslaget, må jeg erkende, at jeg ikke helt forstår § 3, stk. 4. Derfor ville jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om der, når der tales om smitstof, tænkes på smitstof, der på en eller anden måde hænger ved dyr eller produkter, som agtes indført her til landet, eller om der tages direkte sigte på rendyrket smitstof, bakterier eller virus, som skal indføres enten til forsøg, til forskning eller til fremstilling af serum. Hvis det er det sidste, der er tilfældet, mener jeg, at sådan indførsel bør omgærdes med endog meget strenge restriktioner.

Når landbrugsorganisationerne har ønsket en vis kontrol med kvaliteten af avlsdyr, hvadenten de indføres her til landet eller udføres her fra landet, så mener jeg, at dette ønske må opfyldes, således som det også foreslås i lovforslaget. En sådan kontrol gælder jo allerede for visse andre produkter og fungerer, såvidt jeg ved, ganske tilfreds-

stillende, måske nok mest tilfredsstillende, hvad angår selve princippet; enkelthederne kan det måske knibe med en smule nu og da.

Hvad dernæst angår forbud mod salg af prima avlsdyr til konkurrerende lande, er dette efter min mening et noget vanskeligt problem. Mon ikke vi af flere grunde skal være en lille smule varsomme med et altfor kategorisk forbud i så henseende.

Jeg tror iøvrigt ikke, at faren for salg og udførsel af vore bedste avlsdyr er særlig stor. De danske bønder og i ganske særlig grad de, der står for ledelsen af vore store kvægavlsforeninger, ved meget vel, hvad gode dyr er værd i avlen. De bedste dyr kan simpelthen ikke købes for penge, så længe vi selv har brug for dem i avlens tjeneste. Vore dygtige opdrættere har stadigvæk brugt det princip, at de har solgt det ringeste og selv beholdt det bedste. Det er et godt princip, som har givet store resultater, og det er i hvert fald forbigået min opmærksomhed, hvis der er sket ændringer i så henseende.

I forbindelse hermed kunne det måske være rimeligt også at nævne, at vi kan komme i den modsatte situation, at vi nu og da er nødt til at købe gode avlsdyr udefra. Jeg gentager, at mit parti selvfølgelig ikke vil modsætte sig en bemyndigelse til landbrugsministeren som den i lovforslaget nævnte; mange vil måske mene, at jeg er gammeldags, når jeg giver udtryk for, at jeg personlig slet ikke er sikker på, at vi vil stå os ved, hverken når det drejer sig om salg af avlsdyr, eller det drejer sig om et hvilket som helst andet område, at omgærde os med noget i retning af en kinesisk mur.

Løvrigt vil jeg gerne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Oluf Pedersen: De bestemmelser, der angår kontrol med sygdomme, kan jeg give principiel tilslutning til. Om lovforslaget er affattet lidt indviklet, så det ikke er let at forstå, er en anden sag, men det kan vel ændres i udvalget, så at det bliver således, at i hvert fald medlemmer af tinget kan forstå, hvad der står i loven.

Med hensyn til eksportvarers kvalitet indeholdes der i lovforslaget bestemmelse om, at man ikke må eksportere meget dårlige varer, og det er jo ikke noget nyt. Hvor meget en sådan bestemmelse er værd, kan